

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

725.091

Szerző:

Cím: *Hogy rontják el Bpestet?*

Hely

Idő

"1913"

Forrás:

Magyar szó

Személy

Bp.

1913 VIII/3

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hogy rontják el Budapestet?

Budapestnek van egy része, ahol ma még ugyszólván semmi gyönyörűsége sincsen a szemnek, de úgy lehetne, hogy valamikor ez lenne a város legszebb és legimpozánsabb utrészlete: a Károly-körutnak arra a széles darabjára gondolunk, amely a Dohány-utca torkolatát összeköti a Váci-körut elejével. Ma ezen a darabon még ócska házak éktelenkednek, a Károly-kaszárnya, az Orcyház és méltó szomszédjaik. Azonban a szép reményeknek minden ígérete meg van arra, hogy ebből a városrészletből még lehet valamit csinálni, először is azért, mert minden, ami itt van, már megérett a csákányra és remélni lehet, hogy a helyükre stílusos és összhangzó dolgokat lehet építeni, másodsor pedig azért, mert szép és hatalmas tervek vannak ehhez a helyhez fűzve. Ide kell fölépülnie az új Városházának, ide fog torkolni Budapest legujabb sugárútja: az Erzsébet-sugárút.

Ugy-e bár abban a pillanatban, amikor ezt ki-mondottuk, már mindenki előtt kézenfekvő lehet, hogy ezt a két nagy problémát, az Erzsébet-sugárút-nak és az új városházának a problémáját nem szabad külön-külön, hanem egyszerre kell megoldani, mert lehetetlen, hogy ez a kötféle városrendezési feladat egy találjon megoldást, hogy a Városháza és az új sugárút egyszerüen ne vegyonek egymásról tudomást. Az új városházának a dolog természeté szerint nem szabad épülnie máshová, mint az új ut-tengelyébe, ezért nem lehet elhatározni külön-külön, hogy hová épül az új városháza és hol nyitják meg az új sugárutat, mert a kettőnek együtt kell

eldölnie, mert a kettő közül mindegyik befolyásolja a másikat a helyét.

És most mégis azt olvassuk, hogy Budapest főváros tanácsa hozzájárult a pénzügyi bizottságnak ama javaslatához, hogy az új központi Városháza építésének tervét egyelőre kapcsolják ki a tárgyalásokból és csupán az Erzsébet-sugárút vonalvezetését határozzák meg és ilyen értelemben tesz majd javaslatot a főváros mai közgyűlése előtt. Vagyis: Az Erzsébet-sugárút úgy akar megépülni, hogy szuverénül nem is törődik vele, hogy hol áll majd az új Városháza. Éppen úgy, mint ahogy például a körut nem törődik a Népszínház épületével, vagy a Bazilika nem törődik az Andrássy-uttal. Valami ilyesféle készül most az új városházával és az Erzsébet-sugárúttal, hogy világcsuffját csináljon megint belőlünk s véglegesen elrontsa azt a kis utdarabot, melyhez azért volt még reménységünk, mert kimaradt az eddigi rendezésekből és okkal lehetett remélni azt, hogy a város talán szakít a városrendezésnek eddig követett elvével, tovább lát majd az orránál és távolabbi jövőre is gondolkodik, amikor olyan tervek megvalósításáról van szó, melyek századokra befolyásolják Budapest fejlődését.

Nálunk azonban nem szokás a holnaputánra gondolni, elég, ha a holnapra gondolnak, arra, hogy kik lesznek azok a telekspekulánsok, akik holnap meggazdagodnak abból a városrendezésből, melyet ma elhatároznak?

Igy történhetett meg az, hogy fölépítettek egy színházat. A Népszínházat, azt beásták zug utcák és háztömkelegek közé és senki sem gondolt arra, hogy ezen a helyen fogják elvezetni a tervezett nagykörut is. Azután megcsinálják a nagykör-

utat és amikor annak a szélességét kimérték, a budapesti kis szűk utcakátorokhoz mérték az arányt és impozáns, igazán széles uttestek helyett kimérték egy keskeny utcát, amely ahelyett, hogy évszázadokra alkalmas lenne arra, hogy egy fejlődő világváros egyik fő ütőere legyen, már ötven év múlva szűk lesz és fölmondja a szolgálatot oly időben, amikor Budapest még messze lesz attól, hogy világváros legyen. Ez a körut és az a színház pedig szépen negligálják egymást, a színház egyszerűen hátat fordít a körutnak és minden idegennék az első kérdése az, hogy a színház miért haragszik ennyire szegény körutra?

Amikor a Kossuth-utcát megcsinálták, ugy-e bár az lett volna a legteremtésesebb gondolat,

hogy kivigyék egészen a Dunáig? A mód meg is volt már rá, mert csak lebontásra ítélt házak álltak a terv útjában. És mégis ezeket a házakat lebontották ugyan, azonban a helyükre odaépítették a Klotild-palotákat, és csak keskeny kis mellék-utcákat nyitottak a Duna felé.

Ugyanez történt az Andrássy-uttal. Két feladat között lehetett volna válaszni. Az egyik, a szebbik az, hogy az Andrássy-utat kiviszik egészen a Dunáig és ezzel a királyi várnak egészen a Városligetig nyuló perspektívát nyitnak. A másik az, hogyha már nem akarják kivinni a Dunáig, az épülő Bazilikát alkítják az Andrássy-ut tengelyébe és ezzel méltó befejezést adnak az utnak és kellő perspektívát a templomnak. Ehelyett ez a két probléma sem akart tudni egymásról, ezeket is különválasztották, úgy, mint ahogy a városháza és az Erzsébet-sugárút dolgát külön akarják választani, az Andrássy-ut neki ment a Váci-körut leg-

unalmasabb részének, a Bazilika pedig oldalt állt és mintha az egész világra duzzogna, a körutnak is hátat fordított és a frontját egy kis miniatűr tercskének és zug síkátoroknak mutatja.

Nagyon félünk, hogy a tanács tegnapi határozatának is valamilyen ilyesféle ostobaság lesz a vége. Ugy látszik, még mindig nem mult el az a rendszer, amelyiktől nem új szépségeket lehetett várni, hanem még a régieket is félteni kellett Budapesten.